

βεβαίως τέρατα ἀσχημίας διαφημιζόμενα ἐπὶ αἰσχίστη διαγωγῇ καὶ τούναντίον θαύματα καλλοῦντι λαμβανόμενα ὡς πρότυπα ἠθικότητος, ἀλλὰ, ὅπως-δήποτε, . . . πάντοτε κινδυνεύει τις νὰ περιπέσῃ εἰς χεῖρας ληστών μᾶλλον ἢ νὰ γινώσκῃ ὡς κάτοχος θησαυροῦ, παρὰ ἂν οὐδὲν ἔχῃ προκαλοῦν τὰς ἀπληστους ὀρέξεις τῶν ἀρπάγων! . . . Μὲ ἀναγκάζεις νὰ σοὶ ἐκστομίσω ἰδέας αἰτίνες βεβαίως σοὶ δυσαρδεστοῦσιν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δὲν δύναμαι, φίλε μου, νὰ σοὶ κρυψῶ ἐκεῖνο ὅπερ σκέπνομαι.

— Δὲν ὀργίζομαι ἐναντίον σου, καλέ μου Σανδρέν, εἶπε φαιδρῶς ὁ Δαβὶδ. Ὅτι μοὶ λέγεις εἶναι λογικώτατον, καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀντικείμενον μελέτης, ἀλλ' ἔχω ἐμπιστοσύνην ἐγὼ, ἰδοὺ ὁ θεμέλιος λίθος. Ἡ Λουίζα εἶναι ὡραιότατη καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἡγάπησά μεχρὶ λατρείας· ἀλλ' ἔλαβε σεμνοτάτην ἀνατροφὴν παρὰ τοῦ πατρὸς της, ὅστις εἶναι ἀριστος ἄνθρωπος· πρὸς τοῦτοίς θὰ διαβίωσῃ ἐν Νεβίλν, ἐν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐξοχῆς, μακρὰν τῆς ψιλαρεσκείας, μακρὰν τῶν σκανδάλων, ἐλπίζω δὲ ὅτι κατ' ἀρχὰς ὁ σεβασμὸς τὸν ὁποῖον θὰ δυνηθῶ ἴσως νὰ τῇ ἐμπνεύσω, καὶ κατόπιν ἡ ἀγάπη τὴν ὁποῖαν θὰ συλλάβῃ πρὸς ἐμέ, θὰ τὴν θωρακίσωσι κατὰ τῶν πειρασμῶν. Θὰ μὲ βλέπῃ νυχθημερὸν ἐργαζόμενον ὅπως ἐξασφαλίσω τὴν εὐζωίαν της, ὅπως πλουτίσω χάριν αὐτῆς, διότι, ἀφ' οὗ πᾶν ὅ,τι ἔχω ὅχι μόνον εἰς ἐμέ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνην θ' ἀνήκῃ, θέλω, ἢ μᾶλλον ὠφείλω νὰ ἐπιτύχω προσπαθῶν! . . . Γνωρίζω ὅτι ἔχει νοσηρότην καὶ εὐαισθησίαν ὥστε νὰ μὴ ἀγωνισθῇ πρὸς ἐμέ διὰ τοὺς μάχους εἰς ὁποίους θὰ ὑποβληθῶ πρὸς τοῦτο, ἔπειτα δέ, ἂν ἀπολαύσω τὸ εὐτύχημα τοῦ ν' ἀποκτήσω τέκνα, ἡ μητρικὴ στοργὴ θὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον καὶ ἐξασφαλίσθῃ τότε ἀπὸ τῶν κοινωνικῶν κινδύνων ὁλοεξῶς. Ἰδοὺ, φίλε μου, οἱ συλλογισμοί μου, ἰδοὺ αἱ πιθανότητες ἐπὶ τῶν ὁποίων στήριζομαι. Ὅστις θέλει, ἄς μὲ κατακρίνῃ; τὴν ἀγαπῶ, τῇ ἐμπιστεύομαι, καὶ εἶμαι εὐδαίμων!

— Εἶσαι εὐγενὴς νέος! ἀνέκραξε φαιδρυνθεὶς ὁ Σανδρέν, καὶ εἶναι πολὺ πιθανὸν τὸ ν' ἀποδοῦνῃς πραγματικῶς τὸν κίνδυνον. Ναί, τώρα ἐλπίζω κ' ἐγὼ τοῦτο, διότι μὲ συνεκίνησες, φίλη κορυφῇ διὰ τῆς ζήσεως καὶ τῆς εὐλικρινείας σου! . . . ὦ, εἶσαι, εἶσαι ἱκανὸς νὰ κατακτήσῃς τὴν γυναῖκά σου, ὅπως κατέκτησας ἥδη τὸ ἐργοστάσιόν σου! εἶθε, Δαβίδ, εἶθε νὰ σὲ ἴδωμεν πλούσιον, ἑνδοξον καὶ εὐτυχῆ!

— Ὡ! δὲν ἐπιθυμῶ τόσῳ πολλὰ! νὰ γείνω εὐτυχής! αὐτὸ μόνον θηρῶ.

— Πρὸς τὸ παρὸν ναί, εἶπεν ὁ Περινιόν, διὰ φωνῆς βροντώδους, ὡς ἂν ἀπέτεινε στρατιωτικὸν πρόσταγμα· ἀλλὰ μὴπως περιορίζησαι σὺ, τολμητῆ! ἅμα ἀποκτήσῃς τὴν γυναῖκα, θὰ ἐπιθυμήσῃς κατόπιν καὶ τὰ λοιπὰ καὶ θὰ ἀπολαύσῃς! ναί, στοιχηματίζω εἰς τὸ στρατιωτικὸν στάδιόν μου. . . στάδιον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς γνωρίζει πόσον θιλοδοσῶ νὰ ποικτήσω τὸ λευκὸν πτερόν καὶ τοὺς τρεῖς ἀστέρας!

— Ναί, ναί, θὰ ἐπιτύχωμεν καὶ οἱ τρεῖς; ἀνέκραξαν ἐνθουσιωδῶς οἱ νέοι δραττόμενοι σφοδρῶς τὰς χεῖρας ἀλλήλων, εἰς θερμὴν δὲ περιπτύξιν συμπλακέντες, ἐπέρριψαν γελοῖον βλέμμα ἐπὶ τὸ μέλλον αὐτῶν.

Τὰ πράγματα συνέβησαν ἀληθῶς ὡς ὁ Δαβὶδ προεῖ-

δε. Ἐγκαθιδρυθεὶς ἐν Νεβίλν μετὰ τῆς νεαρᾶς αὐτοῦ συζύγου, ἐδίωκεν ἔτη τινὰ ἐν εἰρηνικῇ καὶ γονίμῳ δραστηριότητι. Ἀπέκτισε θυγατέρα, ἥτις ὠνομάσθη Κεκιλία, καὶ ἥτις ἅμα γεννηθεῖσα συνέδεσε στερρότερον ἔτι τὸν πατέρα πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς. οὐχὶ κρατύνασα τὸν ἔρωτα αὐτοῦ, διότι οὗτος ἐκπαλαίητο μέγιστος, ἀλλ' ἀγνίσασα τρόπον τινὰ καὶ ἐευγενίσασα αὐτὸν ἀπειρώς. Ἦδὼν ὁ Δαβὶδ ἡγάπα τὴν Λουίζαν οὐχὶ μόνον ἕνεκα τοῦ κάλλους καὶ τῶν πνευματικῶν χαρίτων της, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εὐμειδίῃ γλυκύτητα, ἣν ἡ μητρότης προσέδωκεν εἰς τὴν ἐπέραστον ὄψιν της. Ἐπὶ μακρὸν παρετήρει θαυμάζων τὸ γλαφυρὸν καὶ εὐπλαστον σύμπλεγμα, ὅπερ ἀπετέλουν αἱ δύο αὐταὶ προσφιλεῖς ὑπάρξεις, ὧν ἡ θέα ἦτο ἡ μόνη ἐπὶ γῆς ἀπόλαυσις ἡ δυναμένη νὰ τῷ παράσῃ χαράν, καὶ ὁ νεαρὸς ἀνὴρ, ὅστις δὲν ἠλάττωε ἐπὶ ταῖς θαυμασιωτάταις αὐτοῦ ἐφευρέσεσιν, ἠλαζονεύετο ἥδη διὰ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ! Σχεδὸν εἰπεῖν ἐθεώρει αὐτὴν ὡς μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ δημιουργημα, ἐὰν δέ τις ἠρώτα αὐτὸν «ποῖον εἶναι τὸ θαῦμα τοῦ αἵματος», θ' ἀπάντηα ἴσως θριαμβευτικῶς: «ἡ Κεκιλία μου!»

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡφαιστειώδους οὕτως εἰπεῖν ἐκρήξεως αἰσθημάτων τόσῳ συμπαθῶν ἡ κ. Ἐρβελέν διετήρει ἀείποτε τὴν αἰνιγματώδη καὶ μεγαλοπρεπῆ ψυχραιμίαν, ἣν ἀφ' οὗτο ἀπεμακρύνθη τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, οὐδ' ἅπαξ ἀπέβαλε.

Δὲν μετέβαλεν αὐτὴν οὐδὲ κατὰ κεραίαν ὁ γάμος, ἀλλ' οὐδὲ ἡ μητρότης αὐτῇ! Ἐδέξατο ὡς σύζυγον τὸν Δαβίδ μόνον διότι σαφὲς ἐνόησεν ὅτι ἡ μετ' αὐτοῦ ἑνωσις ἐξισφάλιζε τὸ μέλλον της ἐσθρῇ καὶ τῇ ἐπεφύλαττεν ἴσως ἐφεξῆς ἀπροσδοκήτους ἐν τῷ κόσμῳ θριάμβους· ἀλλ' οὐχ ἥττον διέμεινεν ὅλως ἀδιάρροτος πρὸς αὐτόν. Καίτοι δὲ οὐδόλως ἐλάνθανε τὴν οὐδερικὴν νοσηρότην αὐτῆς ἡ πνευματικὴ τοῦ συζύγου ἀξία, ἀλλ' ἡ μετὰ τῶν δύο ἐκείνων φύσεων ὑψισταμένη ἐντελής καὶ ἀνυπολόγιστος διαφορά διεχώριζεν αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων οὕτως, ὥστ' ἐφαίνοντο ἀνήκοντες εἰς διάφορον ἐκάτερος φυλὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Αἱ ἐράσματα ἀποικιογενεῖς ἐμφεροῦνται ὡς γνωστόν, ἐξαιρετικῆς κατὰ τῶν αἰσθηματικῶν ἀνδρῶν καταφρονήσεως, καὶ οὐδὲ κἂν ἀξιοῦσι νὰ θεωρηθῶσιν αὐτοὺς ὡς ἀνθρώπους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ Λουίζα παρίστατο πρὸ τοῦ Δαβίδ ὡς γυνὴ κεκτημένη ἀπόλυτον τελειότητα, καρπὸν τῆς ἐξαισίας ἀνατροφῆς, ἥτις τῇ ἐπεδαψιλεύθη, ἀλλὰ προσφερομένη αὐτῷ μετ' ἐξαιρετικοῦ σεβασμοῦ, περιποιεῖτο αὐτὸν διὰ φροντίδων τὰς ὁποίας ἐκεῖνος ὠνειροπόλει ἥττον αὐστηρὰς καὶ μᾶλλον τρυφερὰς. Ἐν συνόλῳ ἡ σύζυγός του ἦτο πλήρης μυρίων προσόντων ἀλλ' οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον διαχυτική.

Ὅτε ἡ πεφλημένη σύζυγος ἐγένετο μήτηρ, ὁ Δαβίδ κατεῖδεν ὅτι ἡ γλαφυρὰ ἐκείνη ψυχρότης ἀπηνυθύνετο οὐχὶ πρὸς μόνον αὐτόν, καθ' ὅτι ἡ ἀγγελόμορφος μικρὰ Κεκιλία οὐδέποτε ἐφειλκύνετο παρὰ τῆς μητρικῆς καρδίας τὰς βιαίας ἐκδηλώσεις τῆς συμπαθοῦς καὶ παραφόρου στοργῆς, ὑφ' ὧν πᾶσα νεαρὰ γυνὴ καταλαμβάνεται συνήθως πρὸ το προσφιλοῦς αἵκτου ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπνώττει ὁ πρῶτος τρυφερός της βλαστός. Ἐγένετο μήτηρ περὶνους, ἐπι-

μελὴς καὶ πρόθυμος εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ τέκνου φροντίδα, ἀλλ' ἐτήρησεν οὐχ' ἥττον τὴν ἥρεμον ψυχραιμίαν αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τούτου δὲν εἶπετο ἀμέσως ὅτι ἡγάπα τὸ τέκνον αὐτῆς, οὐχὶ πλεον ἢ πᾶσα οἰαδὴποτε μήτηρ, μὴ διακρινομένη ἐπὶ ἐκτάκτῳ φιλοστοργίᾳ, εἰς τὰ ὅμματα τοῦ συζύγου ἐφαίνετο ἀπλῶς μόνον ἥττον ἢ αἱ ἄλλαι διαχυτικῇ, οὐχὶ ἀνὰ τὰ χεῖλη, ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ κρύπτουσα τὴν μητρικὴν ἀγάπην, προσέτι δὲ λίαν δραστηρίᾳ περὶ τὰς φροντίδας καὶ ἐπιζητῶς ἱκανὴ πρὸς λήψιν τῶν αὐστηροτάτων ἀποφάσεων.

Ὅτε ἡ Κεκιλία ἐγένετο τριετής, νύκτα τινὰ ὁ πατὴρ ἀψυπνίσθη αἰφνιδίως ὑπὸ θορύβου προερχομένου ἐκ τοῦ θαλάμου τῆς συζύγου αὐτοῦ. Πάραυτα ὠρθώθη ἀνυσχῶν ζωνρῶς, ἀνοίξας τὴν δὲ θύραν εὗρέθη κατέναντι τῆς Λουίζης, ἥτις ἐξήρχετο τοῦ δωματίου τῆς θυγατρὸς αὐτῶν. Ἦνοιξε τὰ χεῖλη ὅπως ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ κατεσίγησεν αὐτὸν ἐκείνη διὰ νευμάτων, καὶ χαμηλοφῶνως τῷ ἐξέθηκε ὅτι τὸ παιδίον κατελήθη αἰφνης ὑπὸ σπασμῶν, καὶ ὅτι ἀπὸ δύο ὥρων ἐσπευσε πρὸς αὐτό, ὅπως τῷ ἐπιδαψιλεύσῃ τὰς μητρικὰς περιβάλλειν τῆς.

— Ἀλλὰ διὰ τί δὲν μὲ προσεκάλεσες; ἐπιθύρῃσεν ἐντρομος ὁ νεαρὸς πατήρ.

— Πρὸς τί νὰ σὲ ἀνυσχίσω! δὲν θὰ μοὶ παρείχες ἐννοεῖται, βοήθειαν.

— Τοῦλάχιστον θὰ ἤμην παρὼν, δὲν θὰ ὑπέφ' ῥες ὁλόμονος τόσῃν ἀγωνίᾳ, βλέπουσα βαδανίζομένην τὴν μικράν. . .

Ἡ νεαρὰ γυνὴ τὸν ἠτένιδεν ἐκπληκτος, ὥσθι μακρὰν ἀπέχουσα τοῦ νὰ ἐννοήσῃ τὸ τοῦς λόγους αὐτοῦ ὑπαγορευθὲν τρυφερώτατον αἶσθημα.

— Θὰ μ' ἐστενοχώρεις πολὺ, τῷ εἶπεν ἐν τέλει· διότι οἱ ἄνδρες εἶναι πολὺ ἀδέξιοι, ὥστε προετίμησα νὰ ἦμαι μόνη. Ἀλλῶς τε τώρα τὸ κακὸν παρῆλθε τὸ παιδίον εἶναι ἡσυχώτερον τώρα, ὥστε μὴ ματαίως ἀνυσχῆς.

Ἐκεῖνος ἠθέλησε, τότε νὰ ἴδῃ τὸ τέκνον του, ἀλλ' ἡ Λουίζα ἐκώλυεν αὐτὸν σταθερῶς.

— Κοιμᾶται, θὰ τὴν ἐξυπνήσῃς πάλιν· ἔσο λογικός, πρὸς τί, ἀφ' οὗ τὸ κακὸν παρῆλθε;

Τὴν πρωτὴν τῆς ἐπιούσης ἡ κρίσις ὑπεροπίασεν, ὁ δὲ ἱατρός προσκληθεὶς, ἐνέπνευσε σπουδαίας ἀνυσυχίας, φοβούμενος μινιγγίτιδα. Πρὸς ἐσπέραν δὲ, συμπτώματα σοβαρώτερα ἔτι ἐκδηλωθέντα, ἐχαρακτήρισαν καθαρῶς τὴν φρικτὴν νόσον.

Ἐπὶ ὅλην ἐβδομάδα μεθ' ὑπομονῆς ἰσχύος ἀπαραμύλου ἡ νεαρὰ γυνὴ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτός, ἐμακρύνθη τῆς κλίνης τοῦ τέκνου αὐτῆς. Τὸν Δαυίδ ἠνείχετο ἐν τῷ δωματίῳ μόνον ὑπὸ τὸν ἀπαράγραπτον ὄρον τοῦ ὅτι οὐδὲν μέρος θὰ λάβῃ εἰς τὴν νοσηλείαν.

Καθήμενος αὐτὸς παρὰ τὴν θερμάστραν, τὰς χεῖρας αἰσθανόμενος πυρωτῶδως καιούσας καὶ ὑγροὺς τοὺς κροτάφους, ἦκουεν ἀγωνιωδῶς σφαδάζον καὶ γοεράς βάλλον κραυγὰς τὸ τέκνον αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ Λουίζα αἰνίως ἀπαθής, ἀλλὰ καὶ περινοὺς συνάμα, διαυγὲς τὸ πνεῦμα καὶ τὰ νεῦρα ἀδάμαστα, διήρχετο πρὸ αὐτοῦ ὑψηλὴ ὡς σκιά, καὶ, μονολεκτικῶς ἀπῆντα πρὸς τὰς ἐντρομούς αὐτοῦ ἐρωτήσεις· ὁσάκις δὲ ἀκράτητα τὰ δάκρυα, ἀνέρχοντο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του

μετὰ περιφρονήσεως καὶ οἴκτου ἠτένιζεν αὐτόν, ἐκμεμνησμένονον ἐκ θλίψεως καὶ ἀγωνίας, θαυμάζοντα τὸ ἀκατάβλητον ψυχικὸν αὐτῆς σθένος, ζηλοῦντα τὴν ἀταραξίαν ἐκείνην, ἣν οὐδὲν ἰσχυρὸς ὅπως πτοήσῃ καὶ ἥτις ῥεῖποτε ἠωρεῖτο ὑπερηφάνως πάσης περιστάσεως ὁσονδὴποτε δυσχεροῦς.

Τὸ παιδίον ἀνέρωσεν, ὁ δὲ πατήρ τὴν ἀνάρρωταύτην ὁμολόγησεν ἔργον τῆς μητρός.

Τότε ἡγάπησεν αὐτὴν ἔτι μᾶλλον, δὲν ἐδίστασεν νὰ τῇ ἐκφράσῃ τὴν αὖξιν τοῦ ἔρωτος αὐτοῦ. Ἐκεῖνη ἀπεδέξατο τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας, μειδιῶσα ἐν ἐκπλήξει, καθ' ὅτι ἐγνώριζεν ὅτι οὐδὲν ἐπραξε πλεον τοῦ ὑπὸ τῆς φύσεως ἐπιβαλλομένου, ὅτι οὐδένα γνωρίζει μόχθον, ἐπομένως οὐδόλως ἦτο ἀξία εὐγνωμοσύνης τόσῳ ζητηῶς.

Ἀλλ' ἐκτοτε ἀπέκτινεν ἐπὶ τοῦ συζύγου αὐτῆς ἀκαταμάχητον ἠθικὴν ἐπιρροήν, ἥτις καὶ ὑπέταξεν αὐτὸν τελείως ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς, κατορθώσασα δὲ διὰ τῆς νέας ταύτης ἰσχύος νὰ ἐπιδύνη ὡς βασιλίσσα, τὸ σκῆπτρον αὐτῆς μεταχειρίσασα ἀναμνηρίστως ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ οἴκου αὐτῆς. Ὅσον ὁ Δαυίδ ἦτο ἀφελὴς καὶ ἀπλοῦς τὰς κλίσεις, τόσον αὐτὴ ἦτο ἀβρὰ καὶ φιλόκομπος.

Οὐδεμίαν ἀνεγνώριζεν ἑαυτῷ ἐκεῖνος ἀνάγκην πολυτελείας· ἡγάπα διακαῶς ἐκείνη πᾶν ὅτι ἦτο πολυτελές· ἀλλ' ἀναγορευθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ κυρία καὶ πληρεξούσιος ὥπως πράττῃ κατὰ βούλησιν, ἐδράξατο τὴν πρώτην εὐκαιρίαν, ὅπως διενεργήσῃ ἐν τῷ ἐν Νεβέλλῃ μονήρῃ οἴκῳ μεταρρυθμίσεις διατρανούσας τὴν ἐξοχὸν περὶ τὰ τοιαῦτα καλαισθησίαν αὐτῆς.

Μηδόλως ἐπιβάλλουσα εἰς τὸν νεαρὸν σύζυγόν της ἐν χρήσει παρὰ τῇ κοινωνίᾳ λεπτολόγον κομψοπρέπειαν, αἵτινες θ' ἀντεστρατεύοντο ἀπ' εὐθείας κατὰ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν βιωτικῶν αὐτοῦ ἔξεων, ἐφεῦρεν οὐχ ἥττον ἀρμόδιον τρόπον, δι' οὗ ἡδυνήθη νὰ βελτιώσῃ ἀρκούντως τὴν περιβολὴν του καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὸν λίαν εὐπαρησίαστον. Ἦδη οἱ ἐπενδύται αὐτοῦ προσηρμόζοντο ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ σώματός του, τὸ περιλαίμια δὲν περιεστρέφοντο πλεον σχοινοειδῶς, χειρόκτια ἐνέδυσαν τὰς χεῖρας του καθ' ἐκάστην, ὁ δὲ πτελώδης χνοὺς τοῦ πλίου δὲν ἐρροῦτο ἦδη ὡς ἀγριοχοίρου δορά.

Κατόπιν ἡ νεαρὰ οἰκοδόμοισα, διακοσμήσασα ἐντελῶς τὸν οἶκον καὶ ἐκγυμνάσασα τοὺς ὑπηρετάς, προσεῖλκεν πρὸς ἑαυτὴν τοὺς φίλους τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ὅστις δυσαρέσκειαν ἐπιδείξας κατὰ τὰς πρώτας τοῦ γάμου ἡμέρας, εἶχεν ἦδη καταρθῶσαι νὰ ἐθισθῇ εἰς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ γαμβροῦ, τὴν ὁποίαν μηδόλως διαφιλονευκῶν πλεον, ἠθέλησε τοῦναντίον νὰ ἐπιβάλῃ καὶ εἰς τὴν κανωνίαν αὐτῆν. Ἐπέτυχε δὲ ταχέως ἐν τούτῳ, διότι πᾶς ὁ προσδομῶν πρὸς τὸν νεαρὸν ἄνδρα, ἐδλεπεν ἐν αὐτῷ ὀφθαλμοφανῶς νοῦν ὑπέροχον ἐξ ἐκείνων, ὧν αἱ ιδέαι ἐκδηλοῦνται μετ' ἀνεξάντλητου ποικιλίας καὶ συνάμειως.

Μετ' οὗ πολὺ ὁ Δαβὶδ ἦρχεν ἀπολαῦν ἐν τοῖς περιχώροις δημοτικότητος μεγάλης; ἥτις τοσαῦτα παρέσχε πράγματα εἰς τὸν νομάρχην τῆς χώρας, ὥστε ἐπέβαλεν αὐτῷ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συνάψῃ σχέσεις μετὰ τοῦ ἐν Νεβίλλῃ μηχανικοῦ. Προφασιζόμενος περιήγησιν ἐπὶ σκοπῷ ἐπιθεωρήσεως τοῦ τόπου, ἦλθεν εἰς τὸ ἐργοστάσιον, ἄνευ προοιμίου δὲ

εισέδυσεν ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Δαβὶδ, διὸθεν ὅπως πληροφρονηθῇ περὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργατῶν, καὶ περὶ τῆς σωματικῆς καὶ ἠθικῆς ὑγείας των. Εὗρεν ἐκεῖ ἄνδρα ἥρεμον, μετριόφρονα, πάσης φιλοδοξίας ἀπληλαγμένον, μόνον δὲ ζηλοῦντα τὸ κλέος τῶν ἐπιστημονικῶν ἐφευρέσεων, εὗρε πατέρα ἀγαπῶντα τοὺς εἰς αὐτὸν ὑποκειμένους τόσῳ μᾶλλον καθ' ὅσον συνησθάνετο εὐσυνηδῆτως ὅτι ἥτο ἐργάτου υἱός, εὗρε τέλος διαλεκτὴν ὁμιλοῦντα μετὰ γαλήνης σοβαρᾶς καὶ σπουδαίαν ἐμποιοῦσας ἐντύπων.

Ἀνυσυχὼν ἔνεκα τῆς καταφανοῦς ὑπεροχῆς τοῦ ἀνδρός ἐκείνου ὁ τῆς κυβερνήσεως λειτουργός, καὶ διερωτώμενος ἔαν ὁ Δαβὶδ εἴχε φανῇ εἰλικρινῆς ἢ εἴχεν ὑποκριτικῶς ἀποκρύψει ἀληθεῖς αὐτοῦ τάσεις, ἀμφιδόλων ἂν ὁ ἀπέναντι αὐτοῦ ἦτο ἀνὴρ εὐθύς ἢ κακοήθης, ἀπεχώρει ἥδη, ὅτε ἡ Λουίζα, μαθοῦσα τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ, παρουσιάσθη καὶ προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὴν τράπεζαν ὅπου ἦτο παρατεθειμένον τὸ δειπνόν, τοῦ ὁποῖου προήδρευεν ὡς συνήθως μεθ' ἡγεμονικῆς καὶ ὑπερόπτιδος χάριτος.

Ἐν διαστήματι οὐχὶ πλείονι τῆς ἡμισείας ὥρας ἡ σύζυγος ἐπληροφόρησε τὸν ξένον κάλλιον ἢ ὅσον ὁ ἀνὴρ θὰ κατ' ὄρθον διὰ διημέρου συνεχοῦς διαλέξεως. Ὁ νομάρχης ἀπῆλθε βέβαιος ὢν ὅτι ὁ Ἐρβελέν οὐδεμίαν ἀπολύτως εἴχε πολιτικὴν ἀτομικὴν φιλοδοξίαν, ὅτι δὲ τούναντιον ὥφειλεν ἐπὶ μᾶλλον πάσῃ δυνάμει νὰ ἐπιτελῇ τὴν ἐπὶ τοῦ δημοσίου ἐπιρροήν, καθ' ὅτι κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου οὐδεὶς ὑποψήφιος θὰ πύνοιστο μᾶλλον ἢ αὐτὸς ὑπὸ τῆς διευθύνσεως.

Κατὰ τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος ὁ Δαβὶδ, ἐπιθεξίως παρακινούμενος ὑπὸ τῆς Λουίζης, συνήνεσεν ὅπως παρουσιασθῇ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον, ἀλλ' ἠρνήθῃ ἀπολύτως τὸ νὰ ὑποβάλῃ ἑαυτὸν πρὸς τὴν ἀντιπροσωπείαν, ἐν τῇ περιστάσει δὲ ταύτῃ ἡ σύζυγος αὐτοῦ ὑπέστη μὲν ζωηρὰν λύπην, ὑπέμεινεν ὅμως αὐτὴν μετὰ γαλήνης ὑπερυψούσης τὴν ἰσχύν τὴν περὶ τὸ κρατεῖν ἑαυτῆς.

— Εἰς τὸ γενικὸν Συμβούλιον, εἶπεν ὁ Δαβὶδ, θὰ χρονотριβῶσω βεβαίως, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου θὰ δυνηθῶ νὰ παράσχω ἐκδουλεύσεις· προσέτι δὲ ἐκεῖ θ' ἀνεύρω καὶ τὸν Περνιόν, τὸν παιδικὸν φίλον μου· ἀλλὰ ἐν τῇ αἰδοσῇ τῆς ἀντιπροσωπείας, πνιγόμενος ἐντὸς ὁκεανοῦ ἀνικανότητων κολοιαζουσῶν, τί θὰ κατορθώσω; Θὰ γείνω κἂν καταληπτὸς συζητῶν; καὶ ἂν μ' ἐννοήσῃ τις ἐξ αὐτῶν, θὰ συνταχθῇ ἄρα μετ' ἐμοῦ;... ἀπεχθάνομαι τὰς συνελεύσεις ταύτας αἵτινες εἰς ὅλας τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν ἄγονται μόνον ὑπὸ τῶν ἀποκλειστικωτάτων πολιτικῶν ἐμπαιθειῶν! Ἐάν μέλος τι τῆς μειοψηφίας παρείχεν εἰς τὸ Ἀνάκτορον τῶν Βουρβόνων ἀσφαλῆ τρόπον πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ μεγάλου κοινωνικοῦ προβλήματος, ἀναμφιδόλως θὰ ἐσυρίττετο καὶ θ' ἀπαωθείτο, τόσος ὑπάρχει φόβος μὴ ἡ Κυβέρνησις ὑποστῇ αἰφνης βλάβην ἐκ μέρους αὐτῶν. Εἰμαι ἄνθρωπος τῆς ἐργασίας, οὐχὶ τῆς πολιτικῆς· ἀφήσατέ με ἐν τῷ κύκλῳ μου.

Ἡ ἄρνησις πρὸς ἐκλογικὴν πρόσκλησιν δὲν εἶναι βεβαίως πρᾶξις κοινὴ· καθ' ὅσον δὲ μᾶλλον ἐβεβαιούτο ἡ ἐν τῇ ἀρνήσει ἐμμονὴ τοῦ Δαβὶδ τόσῳ μᾶλλον πύξανεν ὁσμηραὶ ἔνεκα τῆς σπανίας ταύτης ἀνιδιοτελείας

ἡ δημοτικότης αὐτοῦ, καθ' ὅτι, οὐδέποτε προσφέρει τις σήμερον μετὰ πλείονας ζέσεως οἰανδῆποτε δῶρον ἢ ὅταν καλῶς ἐκ τῶν προτέρων γινώσκει ὅτι ὁ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται ἡ χάρις οὐδόλως θὰ ἀποδεχθῇ. Ἡκουσθε λοιπὸν ὁ Δαβὶδ πολλὰς θερμὰς ἐπιτιμησεις παρὰ τῶν ἰσχυροτάτων ἐκ τῶν ἐκλογέων, ὅτε δὲ ἀμετακλήτως διετυμπανίσθη ὅτι οὐδέποτε οὗτος θὰ μετεμελεῖτο, ἔλεγον πρὸς πάντας οἱ ἐκλογεῖς: «Ὡ ἂν ἐδέχτο ὁ κ. Ἐρβελέν» θὰ ἦτο κύριος τοῦ νομοῦ!... Ἀλλ' ἅπαντες οἱ διθύραμβοι οὗτοι ἐφαίνοντο ξηροὶ καὶ ὑπεράγαν πλατωνικοὶ πρὸς τὴν Λουίζαν, ἥτις ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ συζύγου αὐτῆς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν ἐν Παρισίῳ ἐγκαθύδρισιν διαβλέπουσα καὶ ποθοῦσα, παρεκώλυετο ἥδη τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐπιμόνου αὐτοῦ πεισμονῆς. Οὐδὲν ἐν τούτοις ἐδύλωσε· γυνὴ τόσον συνετὴ, δὲν ποιεῖ καταφανῇ ἀπογοήτευσιν τοιαύτην, ἥτις θ' ἀπεκάλυπτε πρὸς τοῦ Δαβὶδ ἅπαντας αὐτῆς τοὺς σκοπούς, ἀλλ' ἀπέκρυψε τούναντιον τὴν λύπην τῆς ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας, ἤρχισε δὲ μεριμνῶσα, ὅπως δι' ἄλλου τινὸς τεχνήεντος συνδιασμοῦ ἐπιτύχῃ ἐκείνου, ὅπερ μάτην ἐπεδείκνυε διὰ μέσου τῆς πολιτικῆς.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐπελάβετο ἐπιμελῶς τῶν κοινωνικῶν σχέσεων, ἐνθαρυνθεῖσα ὑπὸ πυργοδεσποτῶν γειτόνων, οἵτινες ἐπειδὴ ὁ Δαβὶδ διὰ τε τῆς πρωτοτυπίας τοῦ χαρακτῆρος, καὶ διὰ τῶν πνευματικῶν θελημάτων, προσεῖλκε πρὸς ἑαυτὸν τοὺς περιέργους ὁκηροβίους, πρῶτοι ἐστράφησαν πρὸς αὐτόν. Ἀφ' ἑτέρου καὶ ἡ φιλία τοῦ πολλοῦ Περνιόν κατέτασεν αὐτὸν μετὰ τῶν περιβλέπτων προσώπων, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐκείνος τοὺς πάντας ἀποφεύγων, ἀνθίστατο ζωηρῶς πρὸς πᾶσαν προσελευστικὴν ἀπόπειραν, οἱ δὲ τρόποι αὐτοῦ, τρόποι θηρὸς δασοβίου, ἐπεσπῶντο ἔτι μᾶλλον τὴν γενικὴν περιεργίαν. Ἐδέχετο διπλῶς ἐπισκέψεις πολλὰς ἐν Νεβίλλη. ἀλλ' οὐδόλως ὑπέκυπτεν εἰς τὴν ὀχληρὰν ἐθυμοτυπίαν τῆς ἀνταποδόσεως αὐτῶν· ὅθεν ὥφειλεν ἡ κοινωνία ἡ νὰ δέχεται αὐτὸν εὐχαρίστως τοιοῦτον ὄντα ἢ ν' ἀποβάλῃ αὐτόν· ἔπραξε τῷ δευτέρῳ.

Τινὰ τῶν καλαισθητῶν πνευμάτων ὑπέστησαν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ μεγαλοφυίας ἡ χυδαία δὲ μερὶς ἀφ' ἑτέρου ὑπεδουλώθη μετ' ἀγάπης εἰς τὴν ἀφελῆ φιλοφροσύνην αὐτοῦ. Ἡ καλλονὴ καὶ αἱ χάριτες τῆς Λουίζης συνεπλήρωσαν τὸ ἔργον, ἥδη δὲ πολλοὶ συννητῶντον ἐκ τῶν περάτων τῆς χώρας περὶ τὴν τράπεζαν αὐτῆς εἰς ἐπίσημα γεύματα, καὶ εἰς θερινὰς χορευτικὰς ἐορτάς. Διότι τελεία οἰκοδόμησις ἀριστοκρατικοῦ οἴκου χειροτονηθεῖσα, καὶ αὐτὰς τὰς ἐρωτικὰς φιλοφρονησεις πολλὰν ἐπεσπάσατο. Ἀλλ' ἀπώλεσαν χρόνον εἰς μάτην οἱ πολλοὶ κούντες αὐτήν· ἡ νεαρὰ γυνὴ οὐδὲ ἴχνος ἐλαφρότητος ἐδείκνυνεν, οἱ χαριέστατοι δὲ κελάδοντες τοῦ διαμερίσματος τῆς Οὐάζης, οἵτινες ἄλλοτε εἶχον καταφρονεῖν αὐτήν, κόρην, ἔνεκα τῆς πτωχίας αὐτῆς οὐδόλως ἐπέτυχον τῆς εὐνοίας τῆς ἥδη, ὅτε ἔγγαμος καὶ πλουσία, τοῖς ἥνοιγε ζωηρὰν καὶ εὐάρεστον αἰδοῦσαν. Καὶ αὐτὸς ὁ καλὸς Περνιόν, ὅστις, ἐν τῇ ιδιότητι αὐτοῦ ὡς ἐμπίστου τοῦ συζύγου τῆς φίλου, ἐρριψοκινδύνευεν ἀκκισμούς τινας, εὗρον ὑποδοχὴν, ὑποδοχὴν οὐχὶ κρείττονα ἢ οἱ ἄλλοι, ἡναγκά-

οδη νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀπλῆς φι-
λίας. Ἐν τούτοις τὴν εὐτυχὴ εὐκαιρίαν τοῦ νὰ κα-
ταλίπῃ τέλος τὴν δροσερὰν κοιλάδα τῆς Νεβίλλης,
τὸ ἐργαστήριον, ὅπερ εὐθυμοὶ βόμβοι ἐπλήρουν καὶ
τὴν φαιδρὰν ἐν τῇ μέσῳ τοῦ εὐανθοῦς κήπου οἰ-
κίαν, ἔμελλε νὰ τῇ ποράσῃ μοιραίως ἡ ὀριστικὴ
τῶν πραγμάτων φερά,

Ἐνῶ χρόνῳ αὕτη ὑπεδέχετο τοὺς συχνοὺς ἐπισκέ-
πτας καὶ ἐπιδεικτιῶσα ἔλαμπε πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν
ξένων καὶ φίλων, ὁ Δαβὶδ εἰργάζετο ἐπιμόνως καὶ
μεθοδικῶς, πολλάκις δὲ παρουσιάσθη εἰς τὰς ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ συναθροισζόμενας ὁμηγύρεις ἐν καταπλη-
κτικῇ ἀταξίᾳ περιβολῆς. Οὐδόλως πλέον κατέλειπε
τὸ χιμεῖον· ἐφευρὼν ἄρτι ὄργανον διοχετεύσεως τῶν
ἠλεκτρικῶν ρευμάτων, ἀπλοῦν ἀλλὰ τόσῳ μεγαλο-
φυῶς ἐπινενοημένον, ὥστε δι' αὐτοῦ ἡ αἰθιρὶς δια-
κοπῇ τοῦ φωτισμοῦ, ἡ καὶ οἱ τὰς πυρκαϊὰς προκα-
λοῦσαι πυρακτώσεις τῶν συρμάτων ἀπεσοδοῦντο ὁ-
λοσχερῶς, εἶχεν ἀνταμειβῆθ' διὰ βραδείαν ὑπὸ τοῦ
κόσμου σύμπαντος. Τότε χαίρων ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ
ἐφευρέσει αὐτοῦ, ἔσπευδε πάραυτα, κατὰ συμβου-
λὴν τοῦ Σανδρέν, ὅπως ὑποβάλῃ αὐτὴν εἰς τὴν
Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν. Τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἐρ-
βελέν, ἀνακοινωθὲν ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Βαρθερώ, ἐνε-
ποίησεν αἰσθησὶν ζωηροτάτην ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ψυ-
σικομαθηματικῆς. Ἡ ἀποδόθηκε τῶν κινδύνων τῆς
πυρκαϊᾶς συνήνου τοὺς δειλοὺς καὶ δεισιδαίμονας
περίξ τοῦ νέου τούτου φωτιστικοῦ ὄργανου· δυνάμει
τοῦ ὁποίου τὸ πετρέλαιον ἀπέβαινεν ὁ εὐχρηστότα-
τος τρόπος τοῦ φωτισμοῦ. δεικνύμενος πολλῷ κρείτ-
των ἢ οἱ μυζωστῆρες οἱ ἀναδιδόντες λάμπιν ψευδο-
ἠλεκτρικὴν.

Αἱ διασημόταται ἐταιρίαι φωτισμοῦ ἐν Γαλλίᾳ προ-
σένεγκον πρὸς τὸν ἐπινουτὴν μεγάλην ποσά, ἀλλ' αὐ-
τος ἐν τῇ ἀφιλοκερδεΐᾳ αὐτοῦ, ἐδέξατο μὲν τὰς προ-
τάσεις τῶν, δὲν ἠθέλησεν ὅμως νὰ ἐπιδιώξῃ μονίμως
τὴν κερδοσκοπίαν διὰ τῆς ἐφευρέσεως αὐτοῦ. Ὅπως-
δήποτε ὅμως τὰ συμβόλαια ἅτινα διήλθον διὰ τῶν
χειρῶν του τῷ παρέσχον ὑλικὰς ὠφελείας τοιαύτας,
ὥστε μετ' οὐ πολὺ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς μηχανι-
κοῦ συμβούλου τοῦ ἐν Νεβίλλῃ ἐργοστασίου δὲν συ-
νεφώνουν πλέον μετὰ τοῦ νέου αξιώματος αὐτοῦ ὡς
διευθυντοῦ τῶν μεγάλων ἠλεκτρικῶν Ἐταιριῶν. Ἀλ-
λ' ἔχρονотρίβει μεγάλως ἀναγκάζομενος ὑπὸ τῶν
νέων ἀσχολιῶν του νὰ ὁδοιπορῇ συχνότατα ἐκ Βω-
δαὶ εἰς Παρίσιους. Προέβη λοιπὸν εἰς συνεννόησιν
μετὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐν Νεβίλλῃ
χιμείου, ὅπερ ἐπιθυμοῦν διανεκῶς ὅπως μὴδέποτε
ἐγκαταλίπῃ ὁ ἐφευρέτης τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ, τῷ
προέτεινεν αὐτοορημῶς τρόπον συμβιβασμοῦ τῶν
δυσχερειῶν. Ἀποφασίσθη λοιπὸν ὅπως τοῦ λοιποῦ
ὁ Δαβὶδ, ὀνόματι μόνον μένων διευθυντῆς τοῦ ἔργου,
ἐκλέξῃ ἀντικαταστάτην ἀρμόδιον, τηρήσῃ δὲ τὸ δι-
καίωμα τοῦ ν' ἀντιποιήται πρὸ παντὸς ἄλλου τῶν
μεριδογραμμάτων ἅτινα τυχὸν ἔμενον διαθέσιμα.
Διὰ τοῦ τρόπου, τούτου δὴλον ὅτι παρείχετο αὐτῷ
τὸ μέσον τοῦ νὰ καταστῇ κύριος μέρος τοῦ ἰδρύ-
ματος ἐντὸς ὁρισμένου χρονικοῦ διαστήματος, τὴν
πρότασιν δὲ ταύτην ἀποδεχθεὶς ὁ Δαβὶδ καὶ ἐκλέξας
ἀμέσως τὸν διάδοχον αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς Παρίσιους
μετὰ τῆς συζύγου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ.

Ἐγκαθιδρύθη ἐκεῖ ἐν ὥρᾳ διαμερίσματι πολυο-
ρόφου οἰκίας κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀουσμᾶν, διότι, καί-
τοι τὰ κέρδη αὐτοῦ ἦσαν μεγάλα, ἡ φυσικὴ αὐτοῦ
ὁμῶς ἀπλότης συνεκράτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς ὀλισθηρᾶς
κατωφρείας τῆς ἀγούσης πρὸς τὴν ἄμετρον πολυ-
τέλειαν, ὅπου ἔσπευδεν ὅπως παρασύρῃ αὐτὸν ὁδὸν
τάχος ἡ νεαρὰ αὐτοῦ σύζυγος. Μόλις δὲ μετὰ τὴν
πάροδον τριῶν ἐνιαυτῶν ἀποφάσισε τέλος ὅπως ἀγο-
ράσῃ ἀντὶ 600,000 φρ. τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λισδόνης
περιδλεπτον μέγαρον.

Κατὰ τὸν μεσολαβήσαντα χρόνον εἶδεν ἀποφθιμέ-
νους ἐν γαλήνῃ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, ἐνύμφευσε δὲ,
πολυτελῶς προικίδας, τὴν ἀδελφὴν του μετὰ βιομη-
χάνου τινὸς ἐν Λυῶνι. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐκαλλιέρ-
γει ἰδιοκτητῆς εὐκάρπους γαίας ἐν Ἀλγερίᾳ τῷ
ἔστελλε δὲ καθ' ἑκάστον ἔτος τὰ ἀκροθίνια τῆς οἰ-
νολογικῆς αὐτοῦ συγκομιδῆς, ἅπερ ὅμως ἡ Λουίζα
ἀπαξιοῦσα, κατέλειπεν ἐκουσίως ἔργασιον τῶν ὑπηρε-
τῶν, πρὸς μεγάλην αὐτῶν ἡδονήν.

Πᾶσαι αἱ βιωτικαὶ περιστάσεις εἶχον ἀπολήξει αἰ-
σίως ὑπὲρ τοῦ θαυμασίου τούτου τῆς ἐργασίας ἡρώος.
Μετὰ πάροδον τεσσαράκοντα καὶ δύο ἐνιαυτῶν ἦτο
ἦδη σύζυγος εὐδαιμών, πατὴρ πολυφιλῆς, καὶ κά-
τοχος περιουσίας, ἥτις καθ' ἑατὴν πολλῶν ὑπερτέρα
οὔσα τῶν ὀλιγαρχῶν ἐπιθυμιῶν του, νύξανετο ἔτι
ὁσημέραι ἐπαισθητῶς. Ἡσθάνετο δὲ ἑαυτὸν σήμερον
ἐμφερούμενον δραστηριότητος καὶ ἔρωτος πρὸς τὸ
ἐπαγγέλιμα αὐτοῦ πλείονος ἢ κατὰ τὴν εἰκοσαετῇ
αὐτοῦ ἡλικίαν, ὅτε ὡς δύο μυριάδι ὁδοὶ προὔκειντο
αὐτῷ πρὸς τροπὴν ἢ ἐπιτυχίαν ἢ ὁ θάνατος.

Ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, δεκατετραετής τότε τὴν ἡ-
λικίαν, ἦτο θελκτικωτάτη ξανθόκομος κοραδίς,
ζωηρὰ τὸν χαρακτήρα, ἀλλὰ συγχρόνως εὐθεΐα καὶ
ἀφελής, κατὰ τὴν γνῶμιν δὲ τοῦ πατρὸς δὲν
ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς ὑψηλοῦ παιδείᾳ ἀξία ὅπως
ἀντιπαραβληθῇ πρὸς αὐτὴν. Ὅπότῃ ἐν χειμῶνι
ἐθεώρει αὐτὴν λειψύμονα στροβιλιζομένην εἰς
τοὺς χοροὺς οὗς ἡ κ. Ἐρβελέν συνεκρότει πρὸς
ψυχαγωγίαν τῆς ἡδῆς, ἐτρέψα εἰς ὑπερτάτην
τινὰ καὶ γλυκεῖαν χαρὰν· ἀλλ' οὐχ ἥττον ἐθαύ-
μαζεν ἔτι περιπαθῶς τὴν Λουίζαν, ἐὰν δὲ ποτε
τῷ ἐπεβάλλετο ἵνα καθορίσῃ τίς τῶν δύο μετα-
ξύ μητρὸς καὶ θυγατρὸς ἦτο μαγευτικώτερα τῆς ἁλ-
λῆς, θὰ ἀπεφάσιζεν ἀναμφιβόλως νὰ περιπλανισθῇ
ἀμφοτέρως ἐν τῷ αὐτῷ θαυμασμῷ, ὅπως μὴ ἀναγκα-
σθῇ ν' ἀντιπαραθέσῃ αὐτάς, πρὸς ἀλλήλας.

Ἀλθὼς εἰπεῖν ἡ Λουίζα διετῆρει θαυμασίως τὴν
καλλονὴν αὐτῆς, τριακοντατετραετής δὲ ἦδη οὔσα,
ἐφαίνετο μόλις εἰκοσιπενταετής. Οὐδὲν ἀργυροῦν
σύρμα ἔστικε τὴν βαθυμέλαιναν αὐτῆς κόμην, τὸ
παράστημα διέσωζε τὴν γλαφυρὰν τοῦ χάριν, ἡ δὲ
ὑπερήφανος μορφή της προσεκτᾶτο ὁσημέραι τὴν
δροσερὰν καὶ στιλπνὴν στρογγυλότητα ὠρίμου καρ-
παῦ. Οὐδέποτε καθ' ὅλην τὴν ζωὴν της ὑπῆρξεν ὡ-
ραιότερα ἢ νῦν ὅτε ἡ ἐκεῖνημένην τῆς περιβολῆς
κομψότης ἐπιπροσέβηεν εἰς τὰς φυσικὰς χάριτας
πάντα τῆς καλαισθησίας καὶ πολυτελείας τὰ θέλγη-
τρα. Ὅθεν συγκατετάσσετο ὁμοψήφως μεταξύ τῶν
εὐαριθμοτάτων παρισιανῶν κυριῶν τῶν τὰ σκῆπτρα
φερουσῶν τῆς ἐν τῇ περιβολῇ κομψοπρεπείας, εἰσερ-
χομένη δὲ εἰς τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ θεωρεῖον αὐτῆς, ἐνε-